

O pokání

Hovorilo sa o abbovi Arseniovi, že mal na hrudi priehlbinu vymytú slzami, ktoré mu padali z očí počas celého jeho života, keď sedel pri svojej ručnej práci. Keď sa abba Pimen dozvedel, že je mŕtvy, s plačom povedal: “Naozaj si blažený, abba Arsenios, lebo si plakal kvôli sebe na tomto svete. Ten, kto tu dolu neplače kvôli sebe, bude potom plakať naveky. Preto je nemožné neplakať, buď dobrovoľne, alebo z prinútenia vo večnom utrpení.”

Abba Ján z Kellie nám hovoril tento príbeh: V Egypte žila jedna veľmi pekná a bohatá kurtizána, ku ktorej prichádzali samí vznešení a mocní ľudia. Jedného dňa sa ocitla pri chráme a chcela vstúpiť dnu. Subdiakon stojaci pri vchode jej nechcel dovoliť vojsť a hovoril: “Nie si hodná vojsť do domu Boha, lebo si nečistá.” Biskup počul ich škriepku a vyšiel von. Kurtizána mu povedala: “Nechce ma pustiť do chrámu.” Biskup jej na to povedal: “Nie je ti dovolené vojsť, lebo nie si čistá.” Naplnila sa ľútosťou a povedala: “Odteraz už nebudem smilniť.” Biskup jej povedal: “Ak sem prinesieš všetko svoje bohatstvo, budem vedieť, že už sa viac nedopustiš smilstva.” Priniesla svoje bohatstvo a biskup všetko spálil v ohni. Ona potom vošla do chrámu, plakala a vravela: “Ak sa mi toto stalo tu dolu, čo všetko by som stratila tam hore?” Tak sa obrátila a stala sa vyvolenou nádobou.

Abba Gerontios z Petry povedal, že mnohí pokúšaní telesnými rozkošami sa dopúšťajú smilstva nie vo svojom tele, ale v duchu, a zatiaľčo chránia svoje telesné panenstvo, dopúšťajú sa cudzoložstva vo svojej duši. “Je dobré, milovaný, robiť všetko, čo je napísané, a strážiť svoje srdce so všemožnou starostlivosťou.”

Abba Kýros z Alexandrie dostal otázku o pokušení na smilstvo, a on odpovedal: “Ak na to nemyslíš, nemáš nádej, lebo ak na to nemyslíš, robíš to. Myslím tým, že každý, kto nebojuje proti hriechu a neodporuje mu v duchu, dopustí sa ho telom. Je veľkou pravdou, že ten, kto naozaj smilní, netrápi sa tým, že na to myslí.”

Abba Pambon povedal: “Ak máš srdce, môžeš byť spasený.”

Abba Eliáš, služobník, povedal: “Čo zmôže hriech tam, kde je pokánie? A aký je úžitok z lásky tam, kde je pýcha?”

Abba Izaiáš tiež povedal: “Ak sa Boh chce zmilovať nad dušou a ona sa búri, nič nenesie a robí si to, čo chce, vtedy dopustí, aby trpela tým, čím nechce, aby ho znovu hľadala.”

Abba Teodor z Fermu povedal: “Človek, ktorý ostáva stáť na mieste, keď robí pokánie, nesplnil prikázanie.”

Abba Teodor povedal: “Obmedzenie potravy umŕtvuje telo mnícha.” Iný starec povedal: “Bdenia ho umŕtvujú ešte viac.”

Abba Kopres povedal: “Požehnaný, kto znáša ťažkosti so vd'akyvzdávaním.”

Abba Jakub povedal: “Ako lampa osvetľuje tmavú miestnosť, tak Božia bázeň osvecuje ľudské srdce, keď vnikne doň, a učí ho všetkým cnostiam a príkazom Božím.”

Povedal aj toto: “Nestačia nám len slová, lebo dnes je dosť slov medzi ľuďmi, ale potrebujeme činy, lebo to sa od nás žiada, nie slová, ktoré neprinášajú ovocie.”

“Aj vás, čo ste boli kedysi odcudzení a znepriatelení zmýšľaním a zlými skutkami, teraz skrze smrť (Ježiša) v jeho ľudskom tele zmieril (Boh) so sebou, aby si vás postavil pred svoju tvár svätých, nepoškvrnených a bez úhony. Pravda, ak vytrváte vo viere upevnení, stáli a neodkloniteľní od nádeje evanjelia, ktoré ste počuli a ktoré sa hlása každému stvoreniu, čo je pod nebom.” (Kol 1, 21 - 23)

CHCEŠ SA DÔKLADNEJŠIE PRIPRAVIŤ NA SVIATOSŤ ZMIERENIA A HLBSIE NAZRIEŤ DO SVOJHO VNÚTRA?

V rukách držíš krátky výber z vynikajúcej knihy neznámeho ruského autora **“SPOMIENKY PÚTNIKA”** (“Rozprávanie ruského pútnika”). V tomto úryvku pútnik rozpráva o **sviatosti zmierenia**. Nech ti rady pútnikovho spovedníka poslúžia ako spovedné zrkadlo pravdy, ktoré nám ukazuje nás samých v celej duchovnej nahote, ktoré odzrkadľuje náš skutočný duchovný stav. Väčšinou nie sme k sebe veľmi prísni... Ale aká je skutočnosť? Ako vyzeráme pri pohľade z nebies - v očiach Boha a jeho anjelov? Vari nie je náš nie príliš smutný pohľad na seba samých spôsobený duchovnou slepotou, ktorá nám bráni vidieť svoje hriechy, svoju biedu, vidieť hlbokú priepasť do ktorej sme sa zrútili? Čítaj a nahliadni v nasledujúcich riadkoch do zrkadla. Predtým, než začneš odsudzovať zrkadlo za obraz, ktorý ti ukazuje, dobre uváž, či na ňom nie je niečo pravdivé.

Ku koncu týždňa, v ktorom som sa pripravoval na spoveď, ma napadlo, že by mala byť čo najpodrobnejšia. Začal som teda preberať a prezerať všetky svoje hriechy od mladosti až podnes. Robil som to veľmi dôkladne a aby som nič nezabudol, všetko, na čo som si spomenul, som čo najpresnejšie zapísal. Pokryl som tým veľký hárok papiera. Počul som, že v Kitajevskej pustovni, asi päť míľ od Kyjeva, býva kňaz, ktorý žije asketickým životom, je veľmi múdry a plný porozumenia. Každý, kto k nemu prišiel, aby prijal sviatosť zmierenia, našiel ovzdušie nežného súcitu a odišiel so spásnym poučením a pokojným duchom. Veľmi som sa potešil, keď som o ňom počul a ihneď som k nemu zašiel. Chvíľu sme spolu hovorili a potom som sa opýtal na jeho radu, podávajúc mu papier, aby sa naň pozrel. Prečítal si ho a povedal: “Drahý priateľ, veľa z toho, čo ste napísali je úplne malicherné. Počujte: nechodte sa spovedať z hriechov, ktoré ste už ľutovali a boli vám odpustené. Znovu sa s nimi nezaoberajte, pretože by to poukazovalo na pochybnosti o moci sviatostného zmierenia. Potom: nepripomínajte si iných ľudí spojených s vašimi hriechmi: súdte iba seba. Po tretie: svätí otcovia nám zakazujú podrobne rozprávať o všetkých okolnostiach hriechu a radia nám, aby sme ich vyznali bez určitých detailov, aby nevzniklo pokušenie pre spovedajúceho sa i pre kňaza. Po štvrté: prišli ste ľutovať a neľutujete, čo ste spáchali. To, že nedokážete ľutovať svedčí, že vaše pokánie je vlašné a nedbalé. Po piate: uvádzate všetky možné podrobnosti, ale prehliadli ste to hlavné; nezahrnuli ste najvážnejšie hriechy. Nevyznali ste ani nenapísali, že nemilujete Boha, že nenávidíte svojho bližného, že neveríte v Božie slovo a že ste plný pýchy a ctižiadostivosti. V týchto štyroch hriechoch je všetko zlo a naša duchovná skaza. Sú to hlavné korene, z ktorých vyrážajú výhonky všetkých hriechov, do ktorých padáme.”

Bol som veľmi prekvapený, keď som si ho vypočul a povedal som: “Odpusťte mi, ctihodný otče, ale ako je možné nemilovať Boha, nášho Stvoriteľa a Ochrancu? V čo by sme mali veriť, ak nie v Božie slovo, v ktorom je všetka pravda a svätosť? Všetkým svojim bližným prajem dobro.

Všetkým svojim bližným prajem dobro. Prečo by som ich mal nenávidieť? Nemám nič, na čo by som mohol byť pyšný. Okrem svojich nevyčísľiteľných hriechov nemám vôbec nič, čo by si zaslúžilo chválu; a po čom by som mal túžiť pri svojej chudobe a chatrnom zdraví?

Keby som bol vzdelaným alebo bohatým mužom, potom by som sa určite prevínil v tom, o čom ste hovorili.” Odpovedal: “Škoda, môj milý, že ste tak málo pochopili z toho, čo som vám povedal. Pozrite sa! Poučím vás rýchlejšie, keď vám dám tieto poznámky. Vždy ich používam pri svojej vlastnej spovedi. Prečítajte si ich a spoznáte, že jasne a presne dokazujú to, čo som vám povedal.”

Spoveď, ktorá vedie vnútorného človeka k pokore

Keď som pozorne obrátil svoj zrak na seba a pozoroval trvalý stav svojho vnútra, presvedčil som sa, že nemilujem Boha, nemám lásku k svojim bližným, nemám nábožnú vieru a som plný pýchy a pôžitkárstva. To všetko je výsledkom podrobného skúmania mojich pocitov a správania.

1. Nemilujem Boha

Keby som miloval Boha, neustále by som na neho myslel s radostným srdcom. Každá myšlienka na Boha by mi poskytovala šťastie a blaženosť. Naopak, oveľa častejšie a horlivejšie myslím na pozemské veci a myslieť na Boha je pre mňa práčne a suchopárne. Keby som miloval Boha, potom by bol rozhovor s ním v modlitbe mojím pokrmom a potešením a doviedol by ma k neprerušovanému spoločenstvu s ním. Ale naopak, nielenže nenachádzam potešenie v modlitbe, ale považujem ju dokonca za námahu. Zápasím s nechúťou, som oslabovaný lenivosťou a radšej som hotový dychtivo sa zaoberať hocijakou bezvýznamnou maličkosťou, len nech to skráti modlitbu a odvádza ma od nej. Môj čas uteká nepozorovane v malicherných činnostiach, ale keď sa venujem Bohu, keď sa staviam do jeho prítomnosti, zdá sa mi každá hodina dlhá ako rok. Ak niekto miluje druhého, myslí naňho celý deň, nepretržite, predstavuje si ho, stará sa oň a za žiadnych okolností jeho milovaný priateľ neopúšťa jeho myseľ. Avšak ja si v priebehu dňa sotva vyhradím jednu hodinu na hlboké ponorenie sa do meditácie o Bohu, na zapálenie svojho srdca láskou k nemu, zatiaľ čo horlivo venujem dvadsaťtri hodín dňa ako vrúcnu obeť modlám svojich vášní a sklonov. Dychtím po rozhovoroch o ľahkovážnych veciach a po tom, čo znižuje ducha; to ma teší. Ale v úvahách o Bohu som vyprahnutý, znudený a lenivý. Aj keď som inými nechtiac vtiahnutý do duchovného rozhovoru, snažím sa rýchlo zmeniť tému na takú, ktorá sa páči moji žiadostiam. Som neúnavne zvedavý na novinky o občianskych záležitostiach a politických udalostiach; horlivo hľadám uspokojenie pre svoju záľubu v získavaní poznatkov o vede a umení a na cestách v získavaní vecí, ktoré túžim vlastniť.

Ale štúdium Božích zákonov, znalosť Boha a náboženstva robí na mňa pramály dojem a neuspokojuje hlad mojej duše.

Nielenže tieto veci považujem za nepodstatné zamestnanie pre kresťana, ale svojím spôsobom za akési vedľajšie záujmy, ktorými by som sa mohol zaoberať vo svojom zvyšnom čase, vo voľných chvíľach.

V krátkosti, ak sa láska k Bohu posudzuje podľa zachovávania jeho prikázaní: “Ak ma miluješ, zachovávaj moje prikázania”, hovorí náš Pán Ježiš Kristus, potom ja nielenže ich nezachovávam, ale dokonca sa o to málo snažím; nasleduje teda celkom isto záver, že nemilujem Boha. Tak to hovorí aj sv. Bazil Veľký: “Dôkaz, že človek nemiluje ani Boha ani Krista je v tom, že nezachováva jeho prikázania”.

2. Nemilujem svojho blížneho

Nielenže som neschopný položiť za neho svoj život (ako hovorí evanjelium o tom, kto má lásku k svojmu priateľovi), ale ani neobetujem pre dobro svojho blížneho svoje šťastie, svoje pohodlie, svoj pokoj. Keby som ho miloval ako seba samého, ako hovorí evanjelium, jeho nešťastie by ma zarmútilo a jeho šťastie by ma tešilo. Ale naopak, načúvam podivným, nešťastným historkám o svojich blížnych a nie som zarmútený; zostávam úplne nedotknutý, alebo - čo je ešte horšie - nachádzam v tom niečo ako potešenie. Nesprávne správanie svojho brata nezakrývam svojou láskou, ale s odsúdením to rozhlasujem. Jeho dobro, česť a šťastie ma neteší ako moje vlastné, ale akoby boli niečím úplne cudzím; nepotešujú ma. Dokonca vo mne vzbudzujú ľstivé pocity závidosti alebo opovrhovania.

3. Nemám nábožnú vieru

Neverím ani v nesmrteľnosť, ani v evanjelium. Keby som bol pevne presvedčený a veril bez pochybností, že za hrobom je večný život a odplata za skutky tohto života, neustále by som musel na to myslieť. Samotný ideál nesmrteľnosti by ma udržoval v bázni pred Bohom a správal by som sa tomto svete ako cudzinec, ktorý sa tu pripravuje na vstup do svojej rodnej zeme. Naopak, vôbec nemyslím na večnosť a považujem koniec tohto pozemského života za hranicu svojej existencie. Hniezdi vo mne tajná myšlienka: “Kto vie, čo bude po smrti?” Ak poviem, že verím v nesmrteľnosť, tak hovorím iba o svojej mysli a moje srdce je veľmi vzdialené pevnému presvedčeniu. Túto skutočnosť otvorene dosvedčuje moje správanie a moja neustála starostlivosť o uspokojovanie zmyslového života. Keby som s vierou a celým srdcom prijal sväté evanjelium ako Božie slovo, keby som sa ním neustále zaoberal, študoval ho, nachádzal v ňom potešenie a s hĺbkou zbožnosti zameral naň svoju pozornosť! Je v ňom ukrytá múdrosť, milosrdenstvo a láska. To by ma viedlo ku šťastiu, nachádzal by som pokoj v štúdiu Božích zákonov vo dne i v noci. V nich by som nachádzal potravu ako svoj každodenný chlieb a moje srdce by bolo vedené k zachovávaní zákonov. Nič na zemi by nebolo dost' silné, aby ma od toho odpútalo. Ale v skutočnosti je to naopak - vždy, keď čítam alebo počujem Božie slovo, a býva to len z nutnosti alebo všeobecnej lásky ku vedomostiam, pristupujem k nemu bez napätej pozornosti a zdá sa mi nudné a nezaujímavé.

Zvyčajne skončím s čítaním bez akéhokolvek zisku a som veľmi náchylný prejsť na svetské čítanie, ktoré ma viac teší a v ktorom nachádzam nové a zaujímavé námety.

4. Som plný pýchy a zmyslovej sebalásky

Potvrdzujú to všetky moje skutky. Keď v sebe vidím niečo dobré, chcem to zverejniť alebo sa s tým pred inými ľuďmi pochváliť, alebo sám seba obdivovať. Aj keď vystavujem na obdiv vonkajšiu pokoru, pripisujem ju svojej vlastnej sile a považujem sa za lepšieho než tí druhí, alebo aspoň za nie horšieho. Keď v sebe spoznám chybu, snažím sa ju ospravedlniť; zakrývam ju slovami “som jednoducho taký” alebo “nemôžem za to”.

Hnevám sa na ľudí, ktorí som mnou nejednajú s úctou a považujem ich za neschopných oceniť hodnotu človeka. Chválim sa svojimi darmi a považujem neúspechy v akejkolvek činnosti za osobnú urážku. Reptám a teší ma nešťastie mojich nepriateľov. Keď sa usilujem o niečo dobré, robím tak preto, aby som dosiahol chválu alebo pre duchovné pôžitkárstvo či svetskú útechu.

V krátkosti, neustále zo seba robím idol a sústavne mu slúžim, pričom vo všetkom hľadám zmyslovú radosť a potravu pre svoje zmyselné vášne a chtivosť.

Keď sa nad tým všetkým zamýšľam, vidím, že som pyšný, neverný, neveriaci, bez lásky k Bohu a prechovávam nenávisť k svojmu blížnemu. Môže byť niečo hriešnejšie? Duchovia temna sú na tom lepšie než ja. Hoci nemilujú Boha, nenávidia človeka a žijú v pýche, predsa aspoň veria a chvejú sa pred Bohom. Ale ja?! Môže byť horšie odsúdenie než to, ktoré ma čaká? Vari bude vynesený prísnejší výrok o treste než ten nad nevšimavým a nerozumným, premárneným životom, ktorý poznávam sám v sebe?

Pri čítaní spovedného zrkadla, ktoré som dostal od kňaza, som sa zdesil a pomyslel si: “Nebesia! Aké hrozné hriechy sú vo mne ukryté a doteraz som si to nevšimol!” Túžba po očistení ma viedla k tomu, aby som prosil tohto veľkého duchovného otca, aby ma naučil poznať príčiny všetkého toho zla a spôsobil, ako ho vyliečiť. A on ma začal poučovať:

“Pozrite sa, bratku, príčinou nemilovania Boha je nedostatok viery, nedostatok viery je spôsobený nedostatočným presvedčením a príčinou toho je zanedbanie hľadania svätého a pravdivého poznania. Je to ľahostajnosť voči svetlu Ducha. Jednoducho, ak neveríte, nemôžete milovať; ak nie ste presvedčený, nemôžete veriť, a aby ste získali presvedčenie, musíte dosiahnuť plnú a presnú znalosť toho, o čo sa jedná. Meditáciou, štúdiom Božieho slova a všímaním si svojich skúseností musíte vo svojej duši vzbudiť smäd a túžbu - alebo, ako to niektorí nazývajú - “zázrak”, ktorý prináša neuspokojiteľnú túžbu poznať veci lepšie a plnšie, vniknúť hlbšie do ich podstaty.

“Jeden duchovný autor o tom hovorí takto: “Láska väčšinou rastie pomocou poznania a čím väčšia je hĺbka a rozsah poznania, o to viac bude lásky, tým ľahšie zmäkne srdce a otvorí sa pre Božiu lásku.

Treba sa usilovne dívať na plnosť a krásu Božej podstaty a bezhraničnú lásku Boha k človeku.” Teraz vidím, že dôvodom týchto hriechov, o ktorých ste čítali, je lenivosť v premýšľaní o duchovných veciach, ktorá tlmí potrebu takých myšlienok. Ak chcete vedieť, ako prekonať zlo, usilujte sa všetkými prostriedkami, ktoré poznáte, o duchovné osvietenie a dosahujte ho usilovným štúdiom Božieho slova a svätých otcov, pomocou rozjímania a duchovných rád a rozhovorom s ľuďmi, ktorí sú múdri v Kristovi.

Ach, drahý brat, koľko nešťastia nás stretáva iba preto, že sme leniví hľadať Svetlo pre našu dušu prostredníctvom slova pravdy. Neštudujeme Božie zákony vo dne a v noci, nemodlíme sa dôkladne a neustále. A preto je náš vnútorný človek hladný, studený a vysilený, takže už nemá sil uskutočniť odvážny krok vpred na ceste spravodlivosti a spásy! Rozhodnime sa, milovaný, použiť tieto metódy a čo najčastejšie naplňať svoju myseľ myšlienkami o nebeských veciach; vtedy láska, ktorá je do našich srdc vlievaná zhora, vyšľahne v nás sťa plameň.

Urobme tak spolu a modlime sa čím častejšie, pretože modlitba je hlavným a najmocnejším prostriedkom našej obnovy a nášho dobra. Modlime sa slovami, ktoré nás učí svätá cirkev: **Ó Bože, daj, aby som ťa miloval tak, ako som kedysi miloval hriech.**”

Všetko som si pozorne vypočul. S hlbokým dojatím som požiadal tohto svätého otca, aby vypočul moju spoveď a vyslúžil mi sväté sviatosti.

Na druhý deň ráno, po prijatí sviatosti eucharistie som sa s požehnanou posilou chcel vrátiť do Kyjeva, ale dobrý otec, ktorý odišiel na dva dni do lavry, ma na tú dobu nechal vo svojej pustovni, priamo vo svojej cele, takže som sa v jej tichu mohol bez prekážok oddať modlitbe. Skutočne, strávil som tu dva dni ako v nebi. Vďaka modlitbe svojho starca som sa aj napriek všetkej svojej nehodnosti radoval z dokonalého pokoja. Modlitba pretekala mojím srdcom tak ľahko a šťastne, že som počas tej doby zabudol na všetko, i na seba; v mojej mysli bol iba Ježiš Kristus. Nakoniec sa kňaz vrátil. Požiadal som ho o radu, kam by som mal teraz putovať. Dal mi svoje požehnanie so slovami: “Chod’ do Počajeva, pokloň sa zázračným odtlačkom nôh našej najčistejšej Božej Matky a ona povedie tvoje kroky na cestu pokoja”.

dobrodinec

Klikli ste si už na web www.dobrodinec.online ?

Pozývame vás stať sa dobrodincom. Aj malý dar dokáže veľké veci! Pridajte sa k nám a pomôžte budovať Cirkev, ktorá stojí na solidarite a vzájomnej podpore.

Aj malý dar je veľký skutok

Spoločne podporujme budúcnosť našej cirkvi

Staňte sa aj vy členom veľkej rodiny dobrodincom, ktorým záleží na Gréckokatolíckej cirkvi. Aj pár eur mesačne stačí, aby sme spoločne výrazne pomohli našej eparchii. Niekoľko môže prispieť viac, niektorí menej. Vážime si každý dar.

Liturgický program od 31.03.2025 do 13.04.2025

<i>Dá-tum</i>	<i>Čas</i>	<i>Program</i>	<i>Úmysel</i>	<i>Liturgický kalendár</i>
31.03 Po.	06:45	Sv. liturgia csl.	† z r. Zuzany Šoltysovej 54	Náš prepodobný otec Hypatios, gangriansky biskup.
01.04 Ut.	06:45	Sv. liturgia csl.	† z r. Guľašovej	Naša prepodobná matka Mária Egyptská.
02.04 St.	17:00	Deviaty čas Liturgia VPD sl.	† z r. Kopčíkovej 246	Náš prepodobný otec Títus Divotvorca.
03.04 Št	17:00	Liturgia VPD sl. Kajúci kánon	† z r. Chovancovej 285	Veľký kajúci kánon Andreja Krétskeho. Náš prepodobný otec a vyznávač Nikita, igumen Médikiovho kláštora.
04.04 Pia.	17:00	Deviaty čas Liturgia VPD sl.	ZBP členov arcibratstva	Naši prepodobní otcovia Jozef Hymnograf a Juraja z Maley.
05.04 So	06:45	Sv. liturgia csl.	† Michal Šenitka	Svätí mučeníci Teodul, Agatopod a spoločníci.
06.04 Ne.	07:00 08:00 10:00 11:30 15:00	Utierenň Sv. liturgia csl. Sv. liturgia sl. Sv. liturgia rom. Večiereň	Za farské spoločenstvo ZBP r. Židovskej 90 Na úmysel darcu	NEDELA PIATEHO TÝŽDŇA VELKÉHO PÔSTU 5. hlas Zbierka na pomoc prenasledovaným kresťanom
07.04 Po.	06:45	Sv. liturgia csl.	† z r. Ivana Semanického	Náš prepodobný otec Juraj, mytilénsky biskup.
08.04 Ut.	06:45	Sv. liturgia csl.	† z r. Jána Filička	Svätí apoštoli Herodión, Agabus, Rúfus, Asynkrit, Flegont a Hermés.
09.04 St.	17:00	Deviaty čas Liturgia VPD csl.	† z r. Filičkovej 175	Svätý mučeník Euppsychios.
10.04 Št	06:45	Sv. liturgia csl.	† z r. Márie Kačmarikovej	Svätí mučeníci Terencius, Pompejus a spoločníci.
11.04 Pia.	17:00	Deviaty čas Liturgia VPD csl.	† z r. Viery Stašenkovej	Svätý hieromučeník Antipas, biskup ázijského Pergama. Posledný deň Štyridsiatnice
12.04 So.	06:45 09:00	Sv. liturgia csl. Sviatosť zmierenia	† z r. Krafčíkovej 212	Vzkriesenie spravodlivého Lazára.
13.04 Ne.	07:00 08:00 10:00 11:30	Utierenň Sv. liturgia csl. Sv. liturgia sl. Sv. liturgia rom.	Za farské spoločenstvo ZBP r. Šoltisovej 25 Na úmysel darcu	KVETNÁ NEDELA Požehnanie ratolestí, Myrovanie